

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De veneratione || sanctor[um] libri duo Judoci
Clich-||touei. Neoportue[n]sis. excelle[n]tissi-||mi
Parisiensis academ[ia]e Theologi**

Clicthove, Josse

Coloniae, 1525

VD16 C 4211

S[e]c[un]d[u]m ordinatissimas sapie[n]tie[m] suæ leges atq[ue]
rectissimas, deu[m] nobis sp[irit]ualia dona p[er] s[an]ctor[um] preces
conferre. VI

urn:nbn:de:hbz:466:1-36172

De veneratione Sanctorum.

fluentē, dabunt in sinū uestrū, qm̄ futuri sunt pro nobis intercessores, ut a deo nobis cōferatur amplissima merces. Rursum de iisdē dicit dñs in alio eiusdē euangelistæ loco. **Facite uobis** Lucæ. 16
amicos de mammona iniquitatis, ut cum defeceritis, recipiant uos in æterna tabernacula. **Dicāt** (oro) qui hęc nobis obieciāt quō ij quos fecerimus nobis amicos de mammona iniquitatis, nos recepturi sunt in æterna tabernacula. **Nōne** ea ratione, q̄ rogaturi sunt dñm, ut nos recipiat in domū gloriæ suę? & qm̄ coadiutores sunt nostræ in cœlū receptionis, dicūt nos in atria cœlestia recipere. **Ita** plane si qm̄ in orationibus & hymnis ecclesiasticis dirigunt deprecationes ad sanctos, ut nobis uincla peccatorū dissoluant, gratiā & dona cōferāt, & æternæ gloriæ coronā, accipiendæ sunt illæ in hęc sniam, q̄ per eas expetamus ueniā peccatorū, grām & gloriā nobis a deo, sanctorū precibus impetrari, qm̄ quidē q̄ nobis impetrant quodā modo cōferre dicunt, ut patroni scilicet & intercessores. ¶ **Huiusce** rei sumat exemplū, in illo hymno celebratissimo, **Aue** maris stella, dei mater alma. cū oramus in uersibus inibi sequentibus. **Solue** uincla reis, profer lumen cæcis, mala nra pelle. **Et** rursum. **Nos** culpis solutos, mites fac & castos, Vitā p̄sta purā, iter para tutū. **Hęc** in quā oīa & id genus silia intelligēda sunt a sacratissima uirgine p̄ nos expeti, nō qdē ut illaitanq̄ primaria largitrix cōferat, sed ut eadē nobis a deo p̄stari suis p̄cibus impetret. **Siliter** cū in orōne illa ad eadē super sanctā dei matrē carmina cōstricā. **Alma** redēptoris mī, q̄ p̄ uia cœli. in sine oramus. **Sumēs** illud aue, p̄ctōz̄ miserere, nō plane exposcimus, q̄ misericordiā nobis p̄ctōribus tāq̄ precia illius & prima dispensatrix impendat, qm̄ quidē id, solius dei est propriū, sed q̄ nobis a deo sua intercessione, misericordiā impetret. **Et** ita q̄tiefcūq̄ cōsimilis formæ & generis supplicationes ad sanctos, lōgo usu approbatæ nobis occurrunt, nō protinus improbandæ sunt aut dānandæ, sed ad pium ali quē & sanū intellectū reuerenter adducendæ.

¶ **Secundū** ordinatissimas sapientiæ suæ leges at q̄ rectissimas, deū nobis spiritualia dona per sanctorum preces conferre. **Cap. VI.**

LIBER SECVNDVS.

I

Exto deinde spiculo, ita nos adoriunt aduerse par-
tis assertores. Deus ipse quia potentissim^o est, imo
omnipotens oia nobis ad salutē necessaria dare potest,
& ad hoc praestandū sufficiens est, imo sufficientissi-
mus. Et quoniam sapientissimus est, idē optime cognoscit, quod nobis
expediūt. Quia uero summā bonitatis est, clemētissimus &
maxime misericors, uult eadē nobis conferre. Imo quoniam aman-
tissimus est nostri maioreque nos amore diligens quā quilibet san-
cti, paratissimus est ac propensissimus ad ea quae cūferunt nobis
elargienda, ut quae assertoria cōtestatione discipulis suis & oibus
se colentibus denūciauit. Amen amē dico uobis, si quid petie-
ritis patrē in nomine meo, dabit uobis, quinimo & nos ad pes-
tendū illa ab ipso quorū indigemus, benigniter inuitauit dicēs
Petite & dabit uobis, quærite & inuenietis, pulsate & aperiet
uobis. Omnis enim qui petit, accipit, & qui quærit, inuenit &
pulsanti aperiet. Nō recte igitur ad sanctorū recurrimus patroci-
nia, orātes ut sua intercessione, aliqua nobis impetrent a deo,
tanquā sancti ipsi essent uel beneuolētiores ad nos, aut propen-
siores ad exauditionē, quā deus ipse, qui est pater misericordiarū
& deus totius cōsolationis. ¶ Verū huic obiectioni respondē-
dū est, deū (ut inquit Sapiens) attingere a fine usque ad finē for-
titer, & disponere oia suauiter. Inter ceteras autē suae infinitae
sapientiae & admirabilis prouidētiae leges, haec una est, quod li-
cet immenso agēdi uigore quae habet, oia solus agere sufficiat,
illis tanquā suae uirtutis cooperatrices, alias cōsimilis speciei at-
que interdū alterius, substātiās produci, nō quidē ex sua impote-
tia aut insufficientia, sed ex liberalissima cōmunicabilitate, quae
alijs etiā uoluit suae pfectionis notas impartiri, eaque reddere,
sua uirtute quodā modo participantia. Sic enim in rerū natura-
liū propagatione, ignis producit ignē, oliua oliuā, & sol splē-
dorē, per amplos coeli tractus, & aeris spacia, ad nros usque ob-
tus penetrantē. Sic etiā in antiquae legis latōne, Moyses tā-
quā intermedius fuit inter deū legis latōrē primariū, & pplm
accipientē, quā tñ potuisset deus sine intermedio Moysi mi-
nisterio, eidē pplo ferre, sed hoc nō usque adeo congruū fuit &
cōueniē

Iohan. 16

Lucae. 11.

2. Corin. 3.

II

Sapien. 8.

Exodi. 20.

De veneratione Sanctorum.

conueniens. Sic deniq; in spiritualiū substantiā, atq; angeli
caꝝ ordinatissima functione, spūs cœlestes media constituti
hierarchia, illuminant a supremis, & infimi a medijs, & demū
hoies ab angelis postremi ordinis. Non quidē ex impotentia
dei, aut q̄ nō fuerit sufficiens seip̄o & angelicos spūs & hoies
illuminare, sine intermediorꝝ officio siue ministerio, sed ut in
oībus his spiritualibus opationibus, priora sequētib; iter ad
deū sternāt, & inferiora reducant ad supremū per media, quē
admodū sanctissima diuinæ legis institutione cautū esse, bea-
tus Dionysius in libro de cœlesti hierarchia, cap. quarto te-
stat. Haud aliter diuinæ bonitati placuit, hoies hanc agentes
uitā ad se adducere, per intermedios sanctos iā cœlestis glo-
riæ cōsortes, qui tanq̄ mediatores impetrēt mortalibus ea mu-
nera, q̄ ipsi hoies ex sua conditione minus digni sunt accipere
Quēadmodū & in terrena repub. q̄d rex alicui dare disposuit
interdū per alterius intercessionē uult illi conferre, ex se qui-
dē indigno ut illud sine patrono obtineat, & nō habituro id
munus, nisi illud quispiā pro eo a rege impetret. ¶ Quocirca
hōi sanctorꝝ ad deū pro nobis patrociniatio, atq; diuinorū
munerū pro supplicibus suis impetratio, nequaquā sit ex diui-
næ potestatis insufficientia, aut charitatis eius immensæ lang-
uidiore in nos affectu (ut obiectare uident aduersarij) sed ex af-
fluentissima bonitatis eius in nos exuberantia, q̄ & amicis su-
is cœlesti illi curiæ ascriptis hāc contulit potestātē, q̄ auxilia-
ri possint & opē alijs ferre ad consequendā salutē æternā, qui
ex sua indignitate minus sunt ad suscipienda diuina munera
idonei. In quo etiā nobis infirmis peccatorꝝq; oppressis pon-
dere, magna suggerit consolatio atq; fiducia, quibus id indul-
tū est a deo, ut nostræ dignitatis defectū supplere possit pro-
bitas aliena. Et certe in hac diuinæ uoluntatis ordinatione re-
ctissima (sicut & in cœtetis dei operibus) nō solū habēda est ra-
tio diuinæ potentie aut sufficientiæ, qd scilicet possit, & ad qd
agendū sufficiat, uerū etiā diuinæ sapiētiae, & bonitatis eiꝝ im-
mensę, utpote quid illā deceat, & hāc promoueat. Potens qui-
dē est deus, imo & summe potēs, nihilosecius & sapiēs est &
bonus, atq; in cunctis operibus suis, sapiētia ac bonitatē suā
1 3 prodit

LIBER SECVNDVS.

prodit, potētiae suae cōiunctā, ut haec diuinae proprietatum unā, in aliquo diuino opificio, a cæteris diuulsam nunq̄ inuenias. Quēadmodū in sapiētissima mūdi huius gubernatione, nunqd̄ impotētiae dei ascribēdū est, q̄ cuiq̄ prouinciā suā designauerit angelū p̄sidē: ut in **Daniele** legim⁹ angelū **Perſarū** & **Græcorū**, atq̄ **Michaelē** **Iudæorū** principē. In beato uero **Dionysio**, cap. 9. libri de cœlesti hierarchia, nominatū inuenimus angelū **Aegyptiorū** p̄sulē, itidē & **Babyloniorū**. Nunqd̄ & illud insufficiētiae in deo atq̄ imbecillitatis est argumētū, q̄ cuiq̄ homini ab ipso natiuitatis exordio suū designauit angelū custodē: q̄si nō posset aut sufficeret ipse natiōes orbis terrarū & singulos hoīes, sine angelico p̄sidio solaq̄ sua ipsius uirtute, tutari atq̄ protegere? Quis em̄ adeo desipiat, mēteq̄ captus inueniat, ut in hac adducat sniam? Sicut igit̄ diuinae sapiētiae pariter & bonitati id tribuēdū est, q̄ protectricē illā directricēq̄ uirtutē suā, etiā angelicis cōmunicauerit spiritibus, q̄bus & regionū & hoim designauit sub se administratiōnē. Ita & sapiētiae illius atq̄ bonitatis infinite, id est opus atq̄ institutū, q̄ sc̄tis ipartiuert facultatē intercedēdi p̄ hoīb⁹ hic degētibus, & suo patrociniō illis impetrādi a deo salutaria grāe munera, ut hac rōne, p̄ sc̄tos interstitēs promoueant ac subuehant hoīes ad deū. ¶ Sed age dicāt rursūm aduerſae nob̄ sniae defensores, nōne dñs n̄s **Iesus Ch̄s** cū in terris diuersaret & summe bonus erat & misericors & benignus? Raro tñ legi bñficiū sanitatis cōtulisse cuiq̄, aut miraculū fuisse operat⁹, nisi aliorū p̄cibus atq̄ rogatu ad hoc sollicitatus atq̄ pulsatus. Eniūero ut sochrū **Symonis** graui detentā febre sanaret, rogauerūt amici & familiares eius pro illa. Ut filiā q̄q̄ **Chananae** a uexatione maligni liberaret, m̄ importunis apd̄ ip̄m p̄cib⁹ efflagitauit. Deniq̄ ut **Lazarū** quattiduanū resuscitaret ad uitā ambē sorores eius intētissima postulatiōe ab ipso petiuerūt. Si igit̄ ad faciēdū miraculū & ferēdā alijs opē, uoluit tūc cū i terris ageret ipse dñs, uiuētū petitione ac deprecatiōe induci, q̄ tamen exuberabat misericordiē uisceribus, qd̄ mirē, si nunc in cœlis regnans, per sanctorum orationes uult nobis sua dona pariri, & communicare gratiatum charismata?

¶ Sancto